

readme

Data- og kontekststudentenes egen avis 2013

Utgave

02

«Hvem drepte hvem...?»

Abakuskontoret

Yoga

Borderlands 2

readme er utgitt med støtte fra Abakus linjeforening ved NTNU. Avisen er gratis og blir i hovedsak skrevet for studenter ved data og komtek.

15. årgang nr. 2, 2013

REDAKSJON

ANSVARLIG REDAKTØR
odd magnus trondrud

LAYOUT
christopher jeffrey tannum
tuva selstad dybedokken
patrick skjennum
mats byrkjeland
siri holtnæs

ØKONOMI
mats byrkjeland

WEB
jørgen kjeldstad grimnes

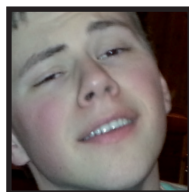
JOURNALISTER
marit brendbekken rudlang
christian neverdal jonassen
tomas albertain fagerbekk
einar johan trøan sømåen
tuva selstad dybedokken
jørgen kjeldstad grimnes
øyvind stette haarberg
hans henrik grønsleth
anders wold eldhuset
johanne birgitte linde
jean niklas l'orange
patrick skjennum
mats byrkjeland
mikal bjerga
siri holtnæs
eivind palm

KONTAKT

E-POST
readme@abakus.no

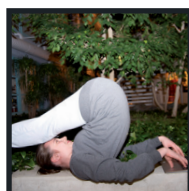
ADRESSE
readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

NETTUTGAVE
<http://readme.abakus.no>

Abakuskontoret

side 3:
- Vi flytter!

Yoga

side 4 og 5:
- For dummies...

Borderlands 2

side 6 og 7:
- «Tidenes spill!»

I leder

odd magnus trondrud

Hysj. Vær stille. Ikke rør deg. Gi deg selv dette ene øyeblikket. Lukk gjerne øynene om du tror det hjelper, men ikke tenk på noe annet. I dette øyeblikket er du alt som finnes – omverdenen er ikke av betydning, den er faktisk ikke der så lenge du holder øynene igjen. Det er bare deg, ditt sinn og dine tanker i dette adskilte øyeblikket, på en ensom øy i evighetens hav. I hvert fall så lenge du holder øynene dine lukket – hadde det ikke vært fint hvis vi bare kunne holdt øynene igjen – i evig tid? Det er lov å drømme, men ingen drøm varer evig – til slutt våkner vi til virkelighetens fuglesang.

Og da er det ikke annet å gjøre enn å stirre virkeligheten inn i øynene og gripe den om halsen med all din makt. Ikke gi slipp før virkeligheten gir etter og tar den formen du selv ønsker.

Hvis ikke kan du like så greit lukke øynene dine igjen og fortsette drømmen. Virkeligheten vil fortsatt være der neste gang du våkner.

Så grip tak i den.

Det er trikset.

Abakuskontoret og deg

Som du muligens har fått med deg er Abakus på flyttefot om dagen. Om du likevel ikke har fått det med deg er saken som følger: Abakuskontoret flyttes. Hvorfor i alle dager flyttes det, og hva har det å si for deg?

Patrick Skjennum
informant

Nå har det har seg slik at linjeforeningene egentlig ikke har så mye de skulle ha sagt når det kommer til hvorvidt de får en bit av arealkaka til NTNU. Som et resultat av dette hjelper det fint lite at Abakus har hatt fast plass i IT-Syd de siste 12 årene – en blir nærmest tvunget til å føye seg etter det overordnede fakultet, og Abakus er intet unntak.

Så allerede da IDI i 2011, grunnet økonomiske årsaker ble nødt til å si fra seg 2. etasje i IT-Syd, begynte det å se mørkt ut for Abakuskontoret. Den siste spikeren kom likevel ikke før NTNU-eiendom, som det overordnede organet i kontorsulamitten, bestemte seg for å pusse opp hele etasjen. Flyttingen ble dermed et faktum og siden den gang har Hovedstyret vært på utkikk etter et nytt krypinn, som etter mye om og men endte opp med å bli 4. etasje, P15, nærmere bestemt rom 403 (gamle Guru, rett over Online(!)).

Som en liten bonus kan jeg tillegg informere om at vi oppgraderer fra de gamle 36 m² til hele 52 m² i P15, alt kombinert med en fantastisk utsikt over Dødens Dal og en helt egen vask. Det betyr med andre ord at du ikke lenger trenger å dra på vandring til jentedoen hver gang du vil nyte en kanne nytraktet (og gratis!) Abakuskaffe.

Tross nytt kontor kunne selve prosessen likevel vært smidigere – deriblant informasjonsflyten. Vi skulle gjerne sett at kommunikasjonen mellom fakultet og linjeforening hadde vært klarere, da Abakus som linjeforening i stor grad har blitt tvunget til å gjøre mye av researchen rundt både utkastelse og flytting på egenhånd.

TL;DR: Abakuskontoret flyttes og vi ønsker deg, når den tid kommer, hjertelig velkommen til Gløshaugens muligens høyest plasserte linjeforeningskontor i 4. etasje i P15!

Yoga

For Dummies

– vi fant 15 ord som rimte på ananas

Marit Rudlang & Tuva Dybedokken
pionerer

«Yoga? Det er jo ikke trening!»

Dette hørte jeg senest i dag, men JO, det er det faktisk. Jeg har prøvd det, og jeg ble sliten, eller helt passe sliten. I hvert fall når jeg fikk til øvelsen, noe som var under halvparten av gangene.

Yoga har vist seg gjennom mange hundre år å ha positive innvirkninger på både kropp og sjel. På desperat jakt etter den perfekte sommerkroppen 2013, bestemte vi oss for å prøve yoga. Men det viste seg at det tok lengre enn en 75 minutter, hvem hadde trodd det?

Yoga har rykte på seg for å være en unik treningsform som passer for alle. Men er dette virkelig sant? Treningsformen er tydeligvis gunstig for fordøyelse, blodsirkulasjon, pust, styrke, balanse, konsentrasjon, kroppsbevissthet, smidighet – og

ikke minst får man mer overskudd og energi. Du lærer deg også å slappe av og stresse ned. Høres dette fristende ut? Gjennom vår lange erfaring med yoga har vi plukket opp noen tips.

Pusten er det viktigste. Trekk pusten dypt ned i magen. Ideelt sett skal utpusten være lengre enn innpusten. Pusten er noe som kan øves på overalt, og det er flere som kunne dratt stor nytte av å konsentrere seg mer om pusten sin.

Gjør alle bevegelsene i ditt eget tempo – ifølge yogainstruktøren vår skal alle øvelser være behagelige, noe vi ikke skjønner. Hvordan kan det være behagelig å vri kroppen sin på en måte den ikke er ment for? Dette kan variere fra instruktør til instruktør. Du kan gå på en yogatime og forvente å slappe av, men i stedet ende opp med å ha vondt i 75 minutter.

Hvis du er litt dårlig i magen, er kanskje ikke dette timen for deg i dag. Det er ganske stille i en yogasal skjønner du.

Høres yoga ganske kult ut, men du tør ikke prøve fordi du ikke klarer å ta hendene på knærne når du står oppreist? Vel, la meg fortelle deg en ting: Klart du kan gå på en yogatime for det! Dette er flere grunner til det. For det første ser ingen på deg, fordi de har nok med å tenke på pusten sin. For det andre kan yoga hjelpe deg med å faktisk nå ned til bakken etter hvert.

Hvis du googler yoga finner du mange interessante uttrykk som alle rimer på ananas. Dette synes jeg er en bra ting. Det var kanskje dette som fikk meg til å begynne med yoga i utgangspunktet. Så vidt jeg har forstått handler det mye om å si navnene på de ulike øvelsene så fort

at ingen kan være helt sikker på hva du sier. Navnene er også så lange og innviklet at ingen egentlig vet hva du sier uansett, så du er nok på den trygge siden. Jeg nevner i fleng: Trikanasana, Tuladanasana, Savasana og vi må for all del ikke glemme, Dandayamanabibhaktapadapaschimotthanasana – min favoritt.

Hvis du har lyst til å bli stor og *buff* vil kanskje ikke yoga være den rette veien til SK2013 for deg, men yoga har mye bra å tilby sjelen og sinnet. Hvis man tror på sånt da. Vår yogainstruktør var så rolig i stemmen og i væremåte at man skulle nesten tro hun var snikpsykopat. Neida, hun var veldig normal og ganske heit.

For de som kanskje ikke synes det er så viktig med sommerkropp, og heller vil bruke tiden sin på aktiviteter foran den velkjente datamaskinen, har yoga flere sider. Vi introduserer computer yoga. Du kan faktisk sitte foran datamaskinen og gjøre

yoga. Scenario: Du har sittet og programmert i et døgn og begynner å bli relativt sliten til sinns. Hva kan yoga gjøre for deg da, samtidig som du sitter foran skjermen? Du trenger faktisk ikke å flytte deg engang. Jo, ved hjelp av lette bevegelser i nakke, skuldre og rygg og pusteteknikker kan du finne roen i sinnet (og kanskje rekke å gjøre ferdig øvingen i tide?). Det er så lett at du kan gjøre det mens du leser denne artikkelen til og med. Trekk pusten din dypt inn, helt ned i magen. Hold og hold og hold litt lengre. Nå kan du puste rolig ut. Neste gang beveger du hodet ditt til den ene siden mens du puster inn, og tilbake når du puster ut. Og nå til den andre siden. Føler du deg ikke mer avslappet allerede? Ble dette litt for lett? Da har vi flere

alternative stillinger på bildene over (og under).

Personlig kan vi nok ikke si at yoga har forandret livet vårt. Vi er nok ikke blitt yogiser, og føler ikke at kroppen og sinnet har blitt mer synkronisert. Gøy og annerledes? Helt klart. Til å anbefale? Helt klart.

Med en veldig koselig grafikk og fantastisk soundtrack som gir frysninger når man skyter Bullymongs med den oransje hagla si, er det bare å lene seg tilbake og glemme alt som heter «IRL».

Christian Neverdal Jonassen
verdenshelt

Gameplayet

Man begynner med å lage seg en karakter. En karakter tilhører én av fire mulige klasser. Disse klassene har da særegne egenskaper. I et team er det som regel mest artig dersom alle er av ulik klasse. Klassene er:

- *Gunzerker*, som stort sett fungerer som *tank* og generelt kan lære en rekke ting som går på det å

kunne absorbere og gjøre skade. En *Gunzerker* kan også ha en class modifier (en ting man har på seg som man har plass til én av) som for eksempel gir hele laget regeneration på kuler. Hovedferdigheten («ultien») er en massiv HP-regen samt at man har to våpen oppe samtidig.

- *Siren*, som er en mer defensiv/taktisk klasse. Med ultien kan Siren

fryse fiender.

- *Commando*, hvis ulti er et kanontårn (populært kalt en «turret») uten klær (derav «commando»).

- *Assassin*, som stort sett bare myrder ting. Ultien er å lure fienden trill rundt med et hologram.

Selv har jeg kun spilt *Gunzerker* foreløpig. *Borderlands 2* er veldig

gjenspillbart, men siden spillet har ca. 10 000 ulike achievements og challenges (mange av dem eksklusivt for team-spill) kan det ofte føles tungt å starte på en ny character.

Mesteparten av tiden i Borderlands 2 går til å skyte ting og å åpne kister med kule ting i. Bosser dropper gjerne mer sjeldne ting.

Man er ikke død før man er død

Når man går tom for helse (HP), har man en mulighet til å komme til live igjen dersom man klarer å kverke en fiende mens man ligger der.

Co-op

Man kan være inntil fire personer på et lag. Til enhver tid kan man bare henge seg på en annen spiller sitt spill, og da fortsetter spillet derfra. Vanskelighetsgraden på spillet blir da økt etter hvor mange som er med. Antall monstre man møter, og deres level, går også opp. Sannsynligheten for at man kan finne ting (våpen, skjold, og så videre, populært kalt «loot») av høy kvalitet øker også. Siden man får mer erfaringspoeng (XP) desto lavere level man er,

kan som regel laget bestå av folk med ganske ulike leveler, siden det da vil stabilisere ganske raskt. Lagkamerater kan for øvrig gjenopplive (resurrecte, «resse») andre lagkamerater ved å stå bak dem og holde inne E-knappen, noe som alltid skaper god stemning.

Friendly fire

Man har ikke friendly fire i utgangspunktet. Men, hvis man har lyst til å lage litt kvalm for lagkameratene sine kan man skyte tønner og slikt som står rundt.

Dueller

Det finnes en enkelt duell-modus, som stort sett bare går ut på å få «first blood» – altså å drepe fienden sin først.

Trading

Man kan bytte ting for andre ting

med andre spillere. Det er ingen krav utover at det minst må være én ting man sender (men det kan for eksempel være å bytte tre dollar mot det mest sjeldne våpnet i spillet).

Andre ting

Bilkjøring er en klassiker. En annen ting som også er artig er å sprengre tønner som er i nærheten.

Her er for øvrig noen sitater fra folk som spiller Borderlands 2:

- Håhåååååååååååååå! (når noen later som at de har funnet et sjeldent våpen).
- TRENGER RESS! (resurrection, altså er vedkommende nede for telling og sannsynligvis ute av stand til å ta livet av noen for å komme seg på bena igjen).

Konklusjon: Sykt artig

Det er veldig gøy med Borderlands 2. Finn deg noen lagkamerater, og glem IRL litt.

Borderlands 2 er for folk som:

- Like å skyte monstre, men ikke har våpen og/eller monstre i nærheten.
- Liker å samle på sjeldne ting, men ikke har plass på hybelen.
- Liker god spillmusikk, men ikke har Nintendo 64.
- Liker god grafikk, men ikke har Nintendo 64.

readme ser film

Osombie er kanskje ikke en film du har hørt om, men jeg klandrer deg ikke. Jeg vet ikke om den gikk på norske kinoer. Jeg vet ikke om den gikk på noen kinoer i det hele tatt. For alt jeg vet er den en blockbuster i Irak eller så kan den ha vunnet en Afghan Academy Award for beste film. Jeg dro ikke ned for å sjekke.

Mikael Bjerga
filmtitter

Om det ikke har gått opp for deg helt enda så vet jeg ikke hva du har på NTNU å gjøre. La meg bare si det rett ut: Osombie er ikke det du ville klassifisert som en typisk bra film. Den når ikke opp til «meh» engang. Vi snakker virkelig om bunnslammet her. Har du sett Twilight? Den har jeg «til gode», men jeg tipper dette er verre. Men dette er viktig. Veldig viktig. Det er nemlig derfor jeg ville se denne filmen. Den hadde potensiale til å være så dårlig at den rett og slett ble bra.

Det er ikke i alle sammenhenger at matematikkens joker, «minus og minus blir pluss», fungerer. For eksempel ville jeg ikke anbefalt å pådra deg malaria om du tilfeldigvis har slumpet borti noe syfilis. Det er liksom ikke slik det fungerer. Men på film fungerer det, så lenge du drar med deg en kompis eller to. En film som er jævlig dårlig er kjip å se på, men en film som er jævlig JÆVLIG dårlig blir plutselig en helaftens perle du sent vil glemme. Det er ikke hver dag du får se en film med taglinen «Bin Laden will die again».

La meg komme med en kort oppsummering for deg, så du skjønner hva vi har med å gjøre: Osama bin Laden er blitt zombifisert og dette er en smule problematisk. Kjerneakaren som han er/var løper han nå rundt og gir andre turbanhoder zombiekos midt i grønneste Afghanistan. De allierte er ikke de største zombiefansa og har trukket seg ut av landet. En overraskende effektiv taktikk altså. Merkelig at de ikke har prøvd dette i den virkelige verden. Uansett så har NATO bestemt seg for å sende ned en liten spesialstyrke for å ordne opp. Kjære leser, møt våre helter. Disse folka er ikke som vanlige soldater. De er toptrente. De er fryktløse. De er det beste av sitt slag. Det er i hvert fall det man skulle trodd når verdens skjebne hviler på deres skuldre.

Det er ikke det at de ikke prøver. For all del, de har kampgnist, men det er de heller uortodokse taktikkene de tar i bruk som er noe tvilsomme. Jeg skal ikke skryte på meg en uovertruffen forståelse av NATOs militære toppstyrker, men jeg har mine tvil om at den gode, gammeldagse run 'n gun er deres standard prosedyre. Det kan jo være at de har en egen zombieparagraf. Hvem vet. Dette ville forklart hvorfor skarpskytteren plasserer sitt 50. kaliber snikskyttergevær i hofta og fyrer løs, istedenfor å anvende den på sitt mer sedvanlige vis. Alle vet jo at høyteknologiske teleskopsikter og stabiliserende støtteben bare er for show uansett.

For å være helt ærlig så er det et par andre ting som skurrer med disse spesialsoldatene også. Ta for eksempel det at en av dem løper rundt med katana, eller ninjasverd om du vil, midt i zombie-Afghanistan. Eller det at en eks-brannmann

readme anbefaler også:

- Mega Shark vs. Giant Octopus
- Tokyo Gore Police
- The Godfather
- Vampire Girl vs. Frankenstein Girl
- Mammoth (også kjent som Outbreak)

blæster ned Taliban som om han hadde en aimbot satt på Chuck Norris-styrke, mens disse hardcore NATO-folka ikke kunne truffet bakken om livet deres var avhenging av det. Noe det jo i grunn er. Jeg begynner virkelig å tvile på om «spesial» i «spesialstyrke» er ment som toptrente badassmotherfucker supersoldat-varianten eller om det er Tangerudbakkenvarianten som gjelder for disse folka.

Men det er dette som filmens sjarm. Alt dette er filmens sjarm. Du skal ikke ta det for seriøst. Dette er ikke Schindlers liste. Det er Osombie. Når skuespillerne (om de kan kalles det) leverer replikkene fra manus (om det kan kalles det) og holder maska, er det et lite mirakel i seg selv. Når du plutselig får en random spirituell sverddans slengt i trynet så er det ikke meningen at du skal holde kjeft og nyte øyeblikket. Du skal se dine likemenn dypt i øynene og kontemplere over spørsmålet «Hvem faen er så dumme at de kan lage dette med selvrespekten i behold? Og hvorfor er vi så dumme at vi ser på denne dritten?» Svaret er såklart fordi det er dritmorsomt, på sin egen og høyst ufrivillige måte. Mens skuespillerkarrieren til de involverte tar sin siste dødskrampe, kan vi ikke konkludere med annet enn vi har blitt en opplevelse rikere. Om du leter etter et alternativ til ... ja ... bra filmer, da er dette noe for nemlig deg! Og, hvis du ikke gjør det så er det egentlig noe for deg da også. Løp og kjøp! Eventuelt, heis seilet og ta skuta fatt. ...Og reis til Storbritannia og kjøp den der. Hva var det du trodde jeg mente?

HOLY BIBLE shit!

Kvinner og bryster og kilder

For snaut 2000 år siden ble Jesus hengt på korset. Dette feirer vi med påskeferie. I den anledning har vi funnet frem et par nydelige bibelvers som egentlig ikke har så mye med påskehøytiden å gjøre.

⁸Vi har en liten søster som ennå ikke har fått bryster. Hva skal vi gjøre med vår søster den dagen hun blir lovet bort?

Høysangen 8:8

Hysteriet rundt størrelsen på kvinners to brystpukler er med andre ord ikke utelukkende et produkt av vestlig høykultur. Hvis dette opptok dem nok til at det kom med i selveste Bibelen, hadde de kanskje også en versjon av «Extreme makeover» på Jesu tid? La oss se på hva et utvalg inngrep muligens kunne føre til:

- Fettsuging → død
- Brystimplantat → død
- Botox → tredjegrads forbrenning
- Bleking av tenner → gebiss

¹⁸Når en mann ligger hos en kvinne som har sin månedlige urenheter, og har omgang med henne, da har han avdekket hennes kilde, og hun har avdekket sitt blods kilde; de skal begge utrykkes av sitt folk.

Tredje Mosebok 20:18

Kjipt altså. Det kan med andre ord være fordelaktig å forsøke å unngå brannbilkjøring med det første, selv om muligheten skulle by seg når du kommer hjem i påsken og tafser på gamle bekjentskaper.

Til slutt ønsker jeg å dele med dere en spontanvits som oppsto i Anders' hode en freidig kveld:

What did Pontius Pilatus say about crucifying Jesus?
– I nailed that bitch!

Gledelig påske.

BIBELSK BABEL

A E R O P R E S S

Du er ein kaffidrikkande sivilingeniørstudent. Du har lyst på god kaffi, men har ikkje råd til ei dyr espressomaskin. Kjøp AeroPress!

AeroPress er ein artig dings som du får for rundt 400 kroner i Noreg eller for om lag halvparten frå Amazon. Han er laga av plast og kan likne både på ei presskanne og ei penspumpe. I boksen følgjer det med ei måleskei, ein rørepinne, 350 papirfilter, ein filterhaldar, sjølve kammerrøyrret og eit presserøyr – alt du treng! Det har blitt sagt at kun den eksklusive espressomaskina Clover til om lag sytti tusen kroner kan lage betre kaffi. Det kule med AeroPress er at du har mange metodar å lage kaffien på. I pakken følgjer det med ei standardoppskrift, men viss du søkjer på nettet finn du mange videoar og artklar av og om folk som nyttar sine AeroPressar på spennande måtar. Hovudideen er at AeroPressen skal stå oppå ein tom kaffikopp, og vatnet blir pressa gjennom kaffien og renn rett ned i koppen. Med AeroPress kan du lage knallgod kaffi på berre eit halvt minutt! Nedfor har eg skrive den metoden eg nyttar, som går ut på å ha kaffi og vatn i kammeret før pressa setjast på koppen. (Du kan google inverted method.)

Dersom du følgjer oppskrifta som følgjer med i pakken endar du opp med ein AeroPresso, som er litt svakare enn ein espresso. Viss du ynskjer ein litt svakare kaffi kan du blande han ut med litt vatn for å få ein Americano. Du kan nytte presskannekaffi, men ein finare kverna kaffi er ofte å føretrekke –

Mats Byrkjeland
kaffidrikkar

ein plass mellom presskannemalt og espressomalt. Sjølv har eg nytta både Friele sin presskanne- og filterkaffi og hatt suksess med det, men den fantastiske kaffien har eg fått av bønner eg plukka i lausvekt og kverna på ICA-en eg bur i nærleiken av. Viss du har eigen kvern er det supert. Ein finare kverna kaffi gjer at du kan bruke kortare tid på pressinga.

Algoritme for ein kopp kaffi:

1. Kok opp 3 dl vatn.
2. Set røyra i kvarandre.
3. Ha i kaffi (2 – 3 måleskeier).
4. Hell kokande vatn roleg i AeroPressen, nesten til kanten.
5. Rør i om lag ti sekund.
6. Legg filter i filterloket.
7. Skru filterloket på røret.
8. Snu AeroPressen opp-ned og set han på ein valfri kaffikopp.
9. Press ned roleg.

Reingjering: (Kjemperaskt!)

10. Press ut resten av kaffivatnet.
11. Skru av filterloket og press slik at filteret og kaffigruten dett i bosspannet.
12. Skyll utstyret. Ferdig!
13. Til slutt: nyt!

Student **droppet** forelesning

Mats Byrkjeland & Christian Neverdal Jonassen
journalister

NTNU GLØSHAUGEN – Studenten Mons (23) møtte ikke opp på forelesning klokken 08.15 i dag. Den vanligvis skoleflinke studenten er selv overrasket over hendelsen, og sier til *readme* i et eksklusivt intervju at dette er svært ulikt ham. «Jeg pleier alltid stå opp 06.45, men i dag var jeg rett og slett for trøtt.»

Bekjente av studenten er overrasket over hendelsen. «Dette hadde jeg aldri trodd om Mons. Han har alltid virket som en vanlig, flink og hyggelig gutt.»

sier Lisa (21), som har sett Mons opptil flere ganger i tidligere forelesninger.

Studenten sier at hendelsen har rystet ham, men han er ikke bekymret for fremtiden. «Så lenge jeg får gjort øvingene mine regner jeg med det skal gå bra.» sier Mons og nevner at han spilte StarCraft 2 til klokken 03.23 i natt, og at dette kan ha vært en årsak til syvsovingen. «Så lenge mamma ikke får vite om det.» legger han til, og røper til *readme* at han ikke utelukker at det vil skje igjen.

Mons sier at selv om han droppet morgenforelesningen, gikk han i den samme forelesningen litt senere på dagen. «Nøyaktig den samme forelesningen gikk litt senere på dagen i en annen parallell.» sier han fornøyd og nevner at han da hadde rukket å lese seg opp på det aktuelle stoffet. «Jeg fikk mye ut av forelesningen.» sier han og forteller at han vurderer å gå i denne parallellen fast. *readme* takker for intervjuet og ønsker Mons all lykke i tiden fremover.

#ACCEDO #RAVE

LaBambafestivalen 2013

Nicolai Eeg-Larsen
kjellersjef

En helg med overflod av alkohol, så mange glowsticks man kan ønske seg, masse mennesker og god stemning. Det er oppskriften på en skikkelig LaBambafestival, noe det definitivt ble!

Helgen 8.-9. mars var det igjen tid for et av de store høydepunktene på kjelleren. LaBambafestivalen skulle nok en gang ta over Moholt og lage herlig stemning. Forrige gang LaBambafestivalen fant sted var i 2011, og gangen før det var det så langt tilbake som i 2005.

Vi i LaBamba tok utfordringen på strak arm og med mye engasjement. Planleggingen kom fort i gang. For å sette vårt eget preg på festivalen, åpnet flere i kjellerkomiteén opp husene sine for å brygge vår egen festivalvin. Hvem liker vel ikke lukten av litt nygjæret alkohol på badet sitt? I hvert fall ikke den gjengen her! Dette viste seg å ta festivalen på kjelleren til helt nye nivåer. Da festivalen nærmet seg begynte brikkene og falle på plass, og da den siste dråpen vin var på plass i dunken sin var vi klare til å vise Abakus hva LaBamba er gode for.

*«Hvem liker vel ikke lukten av litt nygjæret alkohol på badet sitt?»
– Kjellersjef, Nicolai Eeg-Larsen*

Og vi er i gang! Da fredagen kom var kjelleren gjort om til et raveparadis med en stor mengde glowsticks

som etterhvert dekket enhver av de besøkende. Festivalvinen var ferdig brygget, t-skjortene trykket opp, og alle var klare til årets event på kjelleren. Det var ikke lett å kjenne igjen kjelleren med bordene stilt opp etter veggen og DJ som spilte rave-musikk hele kvelden. Kjelleren fyltes opp med mennesker, glassene fyltes med festivalvin, og med dette økte festivalstemningen for hvert sekund. Hovedsponsoren til festivalen, Accedo, ville selvfølgelig være en del av festen. Via Skype fikk di live oppdateringer rett fra kjelleren. Utover kvelden fylte dansegulvet seg opp, og få ville dra da Thorleif kom for å frakte oss vekk fra Moholt. Da første dagen var over og festen gikk videre til Studentersamfundet, der hvite festivaltrøyer tok over de fleste dansegulvene og satte sitt preg på Trondheims natteliv, stod vi igjen med et tomt 20-liters vinkar, og et stort glis om munnen.

Da var vi i gang med dag nummer to – en dag som skulle bli dominert av plastkopper og uttallige runder med flip cup og beer pong. De som ikke var helt ødelagt av rave-festen dagen før, kunne utfordre selveste LaBambagjengen i det de kan best: drikkeleker. Etter litt oppvarming var turneringen i gang, og etter mange jevne kamper skulle det ende i en internkamp mellom enmannslaget til Kristoffer Larsen, og LaBambas' dreamteam som besto av Vikas, Line, Anna og meg selv, Nicolai. Regjerende

mestere (LaBamba) skuffet ikke, og tok seieren i lørdagens store konkurranse. Kjelleren fylte seg opp atter en gang og festivalstemningen begynte å finne veien tilbake til kjelleren. Folk begynte å komme seg over kneika fra gårsdagen, og nå fløt drikken rundt igjen, akkurat som det skal gjøre på en skikkelig Moholtkjeller. Rundene med drikkeleker stoppet ikke da turneringen var over; folk fortsatte å spille helt til dørene stengte for kvelden.

Under hele helgen foregikk det selvfølgelig konkurranser med flotte premier. En av premiene var en splitter ny Microsoft Surface, takket være Accedo AS! Denne konkurransen gikk ut på å fange festivalstemningen i kun ett bilde – fantasien la ingen begrensninger. Takket være denne konkurransen gikk smarttelefonene varmt inne på kjelleren. Blant alle bidragene vant Lisa Ottesen.

Vi sitter igjen med veldig god ettersmak etter årets festival, så du skal ikke se bort fra om du ser LaBambafestivalen igjen en gang de neste årene dine her i Trondheim. Kanskje neste gang er det du som står på scenen og spiller for en full kjeller eller utfordrer oss på beer pong-bordet, og ikke minst i flip cup!

Var du på årets festival? Synes du noe manglet, eller var det noe som skulle vært annerledes? Send gjerne en mail til labamba@abakus.no.

Baconflørt

Hvem er du?

Jeg er en stor kriger. Svensk viking, høvdingen av Gobi og slakteren av tusen griser. Jeg har slåss ved hundre slag, og jeg er kjent som den sterkeste mann i mitt hjemland. Trubadurer har skrevet sanger om mine heltedåder. Blant dem er sanger som: «Spillet pinne», «Grisen står og hyler» og «Tir n'a Noir». Ved min side har jeg alltid min trofaste gampe, nemlig enhjørningen «Stjerneskot». Han er min eneste venn i denne kalde verden.

Vil du kommentere på dagens antrekk?

Det er kjøtt fra alle som har falt for mitt mektige sverd i kamp. Ved å ha deres svakhet dinglede rundt manndommen min isolerer jeg meg selv for å bli infisert av svakhet, frykt og skam.

Hvorfor lar du deg avbilde her?

Jeg trenger en hustru til å slipe sverdet, pusse skjoldet og tørke meg i rumpa. Det må være en som kan hankses med en villmann og ikke er redd for mjød og gjørme. Jeg lever et vilt liv og trenger en kvinne som kan ri ved siden av meg gjennom slagmarken, men som også lager grøt på julaften.

{CSS Preprocessors}

skribent

Hans Henrik Grønseth

Å lage en nettside uten å bruke CSS er litt som å ta av og på kondomet mellom hvert støt under seksuelle samkvem. Tungvint, strevsomt, mektig frustrerende. Mannen som ikke liker «mektig frustrerende» benytter seg derfor av CSS. Men kanskje kan denne mannen bli enda mer effektiv? Kanskje kan han droppe hele kondomet, og la webutvikling bli ren nytelse?

I det følgende skal vi ta en titt på tre CSS-preprosessorer. LESS (Leaner CSS), Sass (Syntactically Awesome Style Sheets) og Stylus. Disse lar deg skrive CSS på en mindre kronglete måte enn vanlig. Deretter lar de deg kompilere det du har skrevet tilbake til vanlig CSS, slik at nettleserne kan fordøye alle dine fantastiske kodelinjer. Og selv om mindre kronglete som regel også innebærer færre kodelinjer, gjelder ikke dette i alle tilfeller:

```
/* CSS */
#header {
  color: #133783;
}
h2 {
  color: #133783;
}

/* LESS */
@blue: #133783;
#header {
  color: @blue;
}
h2 {
  color: @blue;
}
```

Selv om man i gitte situasjoner må skrive en linje eller to ekstra er det utrolig kjekt, dersom man for eksempel bruker den samme verdien mange steder. Det letter arbeidet betraktelig hvis verdien en gang i fremtiden skal endres. I eksempelet over oppretter vi ganske enkelt en variabel `@blue` som brukes videre, i stedet for å skrive den faktiske fargen hver gang. `#133783` er forresten den mørke blåfargen Facebook bruker som `border-bottom` i sin `#bluebar` (beklager digresjonen). Det er mange andre praktiske ting man kan gjøre med disse preprosessorene. Nøsting, for eksempel:

```
/* CSS */
table.woff {
  margin: 2em 0;
}
table.woff td.haff {
  text-align: right;
}
li {
  font-family: 'Comic Sans';
  font-weight: bold;
}

/* Sass */
table.woff {
  margin: 2em 0
}
td.haff {
  text-align: right
}
li {
  font-family: 'Comic Sans'
  weight: bold
}
```

Som du kanskje legger merke til går Sass et syntaksskritt lenger enn LESS og kaster både krøllparentes og semikolon på dør. Som i Python brukes kun innrykk for å markere innkapsling. Det kjekke her er at man slipper å skrive `table.woff` hver gang man skal definere noe som ligger i en tabell med klasse `woff`.

Som utvikler av en nettside bør du vite å sette pris på de menneskene som bruker den. Det er jo tross alt disse menneskene du lager den for. Og hva vet vi om disse menneskene? Jo, de bruker et hav av forskjellige nettlesere og skjermstørrelser. Ja vel, så er det et ganske lite hav, men likevel, et hav! Heldigvis finnes ulike prefiks man kan benytte seg av for å kunne ta i bruk funksjonalitet som ennå ikke er helt standardisert, men som ulike nettlesere likevel støtter på forskjellig vis. `-moz-` for Firefox, `-webkit-` for Chrome og Safari (og Opera etterhvert), osv. Disse er det kjedelig å liste opp i hver eneste selektor man bruker noe som er litt nytt og fresht:

```
/* CSS */
#header {
  -webkit-border-radius: 5px;
  -moz-border-radius: 5px;
  -ms-border-radius: 5px;
  -o-border-radius: 5px;
  border-radius: 5px;
}
#footer {
  -webkit-border-radius: 10px;
  -moz-border-radius: 10px;
  -ms-border-radius: 10px;
  -o-border-radius: 10px;
  border-radius: 10px;
}

/* Stylus */
border-radius(n = 5px)
-webkit-border-radius n
-moz-border-radius n
-ms-border-radius n
-o-border-radius n
border-radius n
#header
#footer
border-radius 10px
```

Dette kalles «mixins» og er her eksemplifisert med Stylus. Mixins fungerer kort fortalt som funksjoner slik vi kjenner de fra programmeringsspråk. Mye tid og knatring på tastaturet spart! Stylus lar deg også velge hvor mye av syntaksen du vil «ta bort». Her har vi valgt å droppe det som droppes kan: krøllparenteser, semikolon og kolon.

Men denne spede introduksjonen har ikke lært deg mer enn morra di kunne gjort en søndag formiddag, så ta deg en tur ut på internettet og lær deg mer!

35 Ting du ikke bør vite som siving

Vårtrender

skribent

Eivind Palm

Det er viktig for *readme* å fremstå som trendy. Enda viktigere er det kanskje at dere lesere er trendy. Det hadde jo tatt seg ut om du nå skulle sitte og ikke tatt deg ut, på display for hele Gløshaugen mens du hadde et eksemplar av *readme* i hånden. Derfor har jeg tatt på meg oppgaven å grave opp årets vårmote, og hvor graves den opp fra? Internett. Jeg vil kun uttale meg om herremote da dette er mitt spesialfelt. Min kunnskap på feltet baserer seg mest på skumlesing av diverse herreblogger. Nå tenker du kanskje «hvorforskal jeg ta imot motetips fra deg og Lars Tangen?» – noe som for så vidt er et godt spørsmål. Jeg ble i tillegg lei all lesing på herrebloggene så jeg bestemte meg for å komme med mine egne prognoser på hva som er vårtrendy på Gløshaugen i år.

Nå som våren er på vei håper vi de fleste av dere våger å legge fra dere allværsjakken og ikle dere de frekke fargene som bare våren kan ta med seg. Og hvis du skulle lure så er dette ikke burgunder. Det var i høst, skal vi tro vår egen redaktør.

Begynner vi med buksene kan jeg fortelle at de skal brettes opp. Det gjør de hvert fall på de utallige herrebloggene der ute. Og de vet jo sikkert noe. Videre vet jeg ikke stort mer utover at det er bukser og at de godt kan være av skinn. De kan gjerne akkompagneres av røde sokker. Eller blå.

Skal vi ta for oss hatten kan jeg fortelle at dette definitivt er året hvor hatter og menn lever i symfoni. Hatter i alle fasonger og farger ønskes velkommen av våren. Noe som er veldig trendy er å mikse uformelt antrekk med formelle flosshatter. Denne lekne stilen viser hvordan vi menn ikke alltid må ta oss selv så høytidelig, men at vi alltid er klare for business. Bowlerhatt og sixpence er også monsterinn. Mens vi er i toppetasjen kan vi fortelle at dere bør la skjegget vokse, og helst forbli ustelt. Skjegg er jo tross alt mannens sminke.

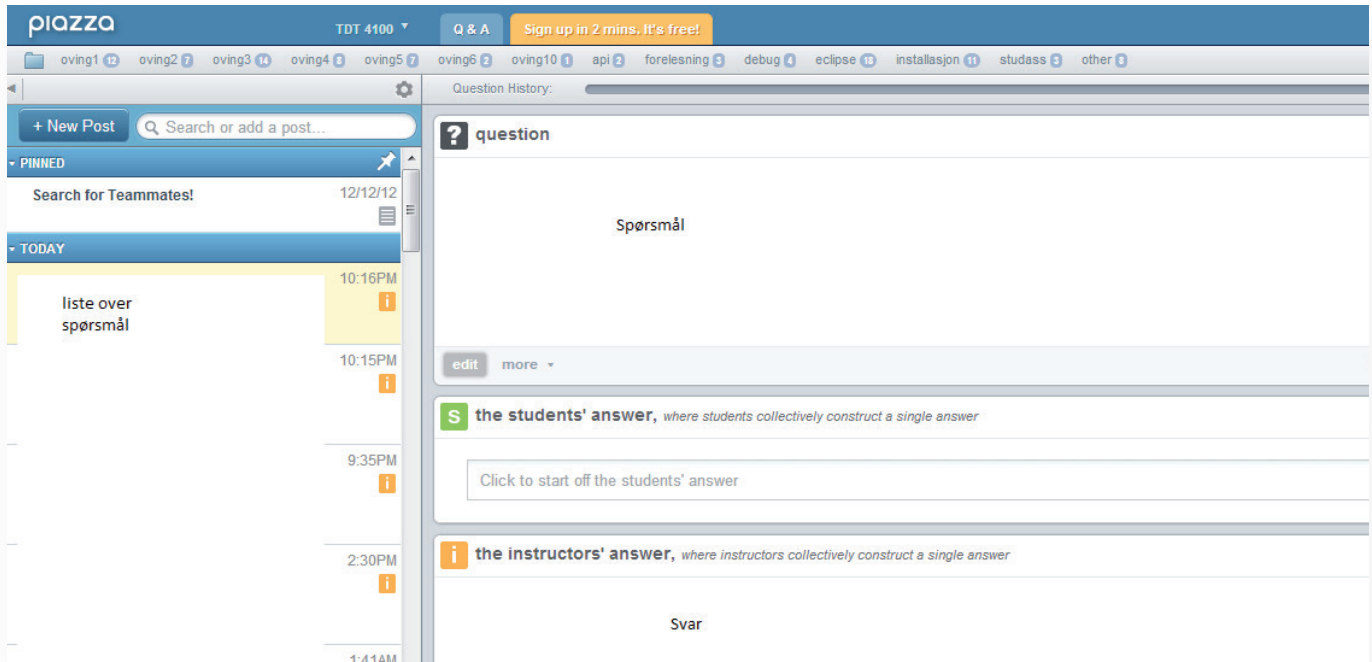
readme anbefaler denne luen til kvinner, men det skal legges til at det er en overhengende fare for at den blir harry!

På en litt rotete måte har vi nå kommet oss til den såkalte torsoen og her kan jeg fortelle at mye skal skje til våren. Stikkordet er hud. Magetopp for herrer ser ut til å bli en hit, samt gensere med bilder av katter. For skjorter gjelder spreke farger og ekstremt korte ermer. Dette passer perfekt for de som fikk seg tribal-tatovering sist sommer på chartertur til syden. Det kan legges til at tribal-tatovering kommer til å være kult ut det neste millenniet så det er virkelig ikke for sent å skaffe seg en slik.

Når det gjelder skoene skal vi tilbake noen år for å finne årets mote. Blinkske, borrelås og snurrelisser blir viktig for å holde seg trendy helt ned til tåspissen. Her er det også viktig at skoene er godt slitt og både ser ut som og lukter som gymsko fra 1997. Sokker i sandalene skal vi heller ikke se bort ifra blir en kjenning også i år. Her oppfordrer *readme* til at dere tør å leke med fargene, og forskjellige sokker er naturlig nok en vinner.

Vi håper dette var til hjelp. Hvis ikke er det ikke så farlig heller.

Ting du burde vite som: professor

“Dashboardet i Piazza”

Studenter er lei It's Learning. Det er tregt. Det er vondt å bruke det som student. Fra en stud.ass. sitt perspektiv duger det såvidt til det man vanligvis skal gjøre med øvinger ... Og forumet er håpløst. Der kommer Piazza inn i bildet!

Christian Neverdal Jonassen
studass

Men vi lever i 2013. Det finnes bedre løsninger. Har du vært på Facebook? Piazza er omtrent like responsivt. Det er rett og slett en interaktiv nettside som bruker sånne nymotens internett-ting. Piazza har #hashtags man kan søke etter. Konfigurerbare e-postvarslinger om nye spørsmål. Masse kompilert statistikk. De fagansvarlige kan til og med anerkjenne / stille seg bak svar fra andre fagansvarlige og studenter. Og det går an å filtrere på alt man noen sinne kommer til å trenge.

Piazza er utviklet av den tidligere datateknikkstudenten Pooja Sankar og har i dag titusener av brukere, mange av dem fra Stanford, MIT og Berkeley. Brukt riktig er det en fin måte å få svar på både enkle og vanskelige faglige spørsmål. Hovedsiden bringer deg rett inn på det siste faget du var inne på, i motsetning til alternative løsninger der man må klikke ca. ti ganger og vente i like mange minutter for å komme seg inn der man skal. NTNU bruker Piazza i

faget TDT4100 Objektorientert programmering.

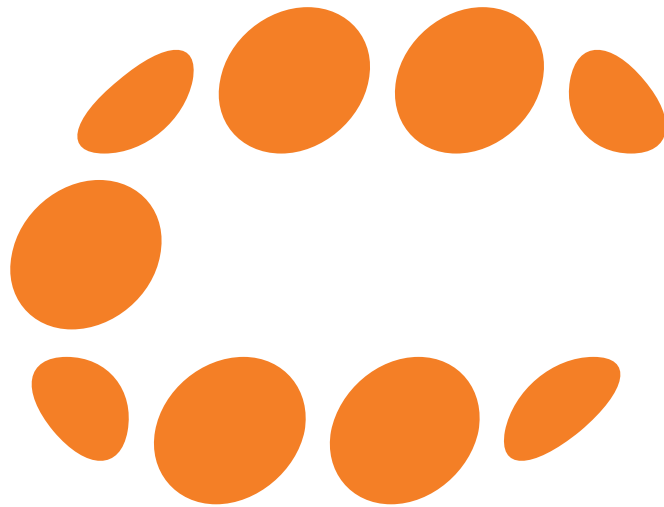
Piazza.com har mer. Det er et demonstrasjonsfag der man kan gå inn på for å se funksjonaliteten. Gå inn der, drøm om at du kunne brukt det istedenfor It's Learning, og få foreleseren din til å begynne å bruke det!

En annen ting er at det ikke tilfeldigvis bare er nede, slutter å fungere, etc..

Etter å ha brukt det en del i løpet av et skoleår ved UCSD ble jeg til og med oppringt av en representant fra Piazza (Vice President of Marketing) som lurte på om jeg hadde feedback ... Det har enda ikke skjedd med It's Learning.

LaTeX og slikt har den også! Nam!

+1 til Piazza for å være et læringsverktøy som faktisk får pulsen til å gå ned istedenfor opp.

COMMITMENT

Guten som måtte ferdast på ski

– Eit koseleg eventyr om kjærleik, vondskap og ski

av Mats Byrkjeland

Det var ein gong ein gut som aldri hadde gått på ski. Han hadde ein vakker kjærast, den fagraste tausa frå nabogrenda. Dei elska kvarandre høgt. Tausa budde hjå far sin, ein streng og gamal gubbe. Guten hadde kome med friarmål, men far hennar var ikkje overtydd. «Dotter mi skal ikkje ha ein kar som ikkje kan gå på ski!», sa han. «Kom attende når du har vore på langtur! Då skal du få ta dotter mi til ekte.» Guten visste kva han hadde å gjere, og ein vakker morgon spente han skia for å ta seg ein skikkeleg langtur. Med seg i sekken hadde han kvikk-lunsj, ei appelsin og ei nistepakke som mor hans hadde laga. «Ver varsam, guten min!», sa mora. «Hald deg unna Styggeskogen!» Guten vinka farvel til mor si, og var avgarde.

Etter langt og lenge var guten komen til utkanten av ein mørk og tett skog. Det var på tide å ta seg ein kvil. «Å, så fin dag det er! Sola skin og fuglane syng!», sa guten nøgd og blid, og gomla i seg kvikk-lunsjen. «Å stå på ski er det kjekkaste eg veit!» Då han skulle til å setje seg hørde han ei tynn og skremmande stemme frå skogen: «Hei du guten! Kom her då!» «Kven er det som talar?» svara guten, forvirra. «Berre ei gamal trollkjerring som har ingen å dele graut med! Kom til meg og få nylaga rjomegraut!» skreik ho. «Eg lova mor mi å halde meg utanfor Styggeskogen», svara guten. «Men dette er ikkje

Styggeskogen! Dette er Svartaskogen!» Guten hadde aldri høyrte om Svartaskogen. «Rjomegraut hadde vore særst gildt», tenkte guten og staka seg bort til den krokete kjerringa i skogbrynet.

Kjerringa leidde han inn til ei lita, stusseleg hytte. Inne i stova stod det ein diger svart kjele med kokande rjomegraut. «Et så mykje du vill!» skratta kjerringa og gnei seg i hendene. Guten takka og forsynte seg. «Dette er den beste grauten eg har smaka!» sa han smilande. Etter tretten bollar var han mett. «Kjære trollkjerring, no er eg så mett og trøyt at eg beint lyt ta ein blund!» sa han og la seg på golvet. «Gjer det, så ser me om du vaknar i morgon!» skratta kjerringa og slo seg på låra. Guten slukna fort. «Grauten skal verte endå betre no!» humra kjerringa og lyfta opp guten. Ho skulle til å kaste han oppi gryta, men ho sklei på tresleiva som låg på golvet. Guten brast i golvet og vakna. «Prøvar du å koke meg, kjerring? Då skal eg koke deg!» Han tok tak om livet på trollkjerringa og kasta ho oppi gryta. Ho skreik, og snart var ho graut. «Der var eg heldig!» tenkte guten. «Tresleiva redda livet mitt – eg tar ho med meg.» Han la sleiva i sekken, gjekk ut, spente skia og fôr ut av skogen.

«No skal det verte godt med ein appelsin!» tenkte guten og sette seg på ein trestubbe. Han naut appelsina

medan sola varma andletet hans. «Kom deg av stubben min!» ropa ein sint mann. Guten reiste seg brått. «Orsak, eg visste ikkje at det var din stubbe.» Mannen var høg og kraftig, med kjempestort skjegg. Han rei på ei kvit ku. «Det er greitt, men eg likar deg ikkje. Eg har ei gåte. Klarar du ho skal du få gå. Viss ikkje skal eg slakta deg, salta og røyka deg, og laga hakkasteik av deg. Gåta er som følgjer: Frå kva får du den herlegaste drykken, den møraste maten og det varmaste venskapet?» Guten grubla lenge. Brått sleppte kua ei diger ruke. «Svaret er kyr!» Mannen skar ein grimase. «Det stemmer», svara han. «Du får skri vidare. Men akt deg! Det finst ikkje lengre markerte turløyper.» Mannen rei vidare. «Der var eg heldig!» tenkte guten. «Kuruka redda livet mitt – eg tar ho med meg.» Han auste ruka oppi sekken med sleiva og skrei vidare.

«No skal det verte godt med litt nistemat!» tenkte guten og fann fram nista si. Rett før guten skulle til å lyfte brunostskjeva flaug ei kråke rett framfor nasa hans og snappa heile nistepakken. Ho flaug opp i eit høgt furutre og sette seg der. «Kra, kra», lo kråka. «Å nei, du», sa guten. Han byrja å klatre opp treet. Då han var halvvegs opp til kråka flaug ho ned og reiv han i håret. Han mista taket og fall mot bakken. Lukkelegvis landa han på ei grein og slo seg nesten ikkje. Guten kasta ein kongle

mot kråka. Konglen traff og kreet døydde. «Der var eg heldig!» tenkte guten. «Eg drap ei kråke med ein kongle! Eg tar konglen og kråka med meg.» Guten la konglen og kråka i sekken og fôr vidare.

No var det berre strake vegen att. Guten hadde høg fart og øva seg på både telemarksvingar, hockeystil og treseksti. Om litt var han i tunet til si kjære møy. I hagen stod far hennar og grov i jorda. «Gamle gubbe, eg er attende», sa guten med hovudet heva. «Så du er komen allereie. Du har ski på beina, men korleis veit eg om du har vore på langtur?» Guten løfta sekken or oksla, opna han og fortalde: «Sjå her! Treisleiva til trollkjerringa i Svartaskogen. Ei ruke frå kua til fjellmannen. Ein kongle og ei kråke frå den største furua oppi lia.» «Du milde vene! Du har sanneleg vore på tur. Og eg har alltid ynskt meg ei furu i hagen. Lat oss plante konglen i hòlet eg har grave og bruke ruka som gjødsel. Tresleiva kan vere støtte for spira når ho veks fram! Ta med kreket inn så lagar me kråkegelé!»

Slik gjekk det til at guten fekk løyve til å ta tausa til ekte, og dei levde lukkeleg i alle sine dagar. Furu vaks aldri ut or jorda – det var jo vinter då ho vart planta. Guten og jenta gjekk på skitur kvar sundag uansett vêr og årstid og fekk hundrevis av born ilag.

readme sin egen påskekrim!

I denne utgaven har vi en utvidet konkurranse, nemlig denne påskekrimmen. Oppgaven er rett og slett å finne ut hvem morderen(e) er, og hvordan han/hun/de klarte å myrde ofrene. For oppklaringer (eks. «Hva menes med ingenting mistenkelig?», IKKE å la «Er X død?») rettet til oppgaven, gå inn på Facebooksiden «readmes hyttetur» og still eventuelle spørsmål.

Svar sendes inn til konkurranse@abakus.no innen **20. april** med tittelen «readmes hyttetur». Vinneren er den som har best forklaring på riktig løsning. Om det er flere som har riktig løsning, vinner den som leverer inn svaret først.

Regler

- Definisjonen på en morder er «en som har myrdet noen i løpet av historien».
- En morder kan ikke dø.
- Det er mulig for en morder å lyve, selv før morderen har begått et mord.
- Personer som ikke er mordere snakker kun sant.
- Personer som ikke er mordere kan ikke utføre handlinger for mordere.
- En morder kan kun utføre mord når de er i samme rom som offeret. Alle andre som er i rommet på samme tid vet deretter hvem morderen er. Dette gjelder ikke for gårdsplassen.
- En morder må være en av personene som blir omtalt i historien.
- Utenom muntlige uttalelser, er det ingen løgner i historien.
- Alle dører kan kun bli låst opp eller igjen med en nøkkel. Det er selvfølgelig mulig å låse eller åpne opp døren fra innsiden av rommet uten noen nøkkel.
- Det er fire nøkler totalt. Jean, Siri, Annette og Odd har én hver. Disse har nøklene på seg hele tiden. Det er umulig for nøklene å bli stjålet, overlevert eller brukt av et menneske utenom overnevnte, og nøklene blir «ødelagt» og kan ikke benyttes lengre hvis vedkommende dør.
- Det er umulig å komme seg inn eller ut gjennom vinduer.
- Alle dødsfall, med unntak av Odds død, er drap som har en morder.
- Personen som myrdet i spisesalen har drept minst seks personer.

Forrige utgaves konkurranse var å finne de ti siste sifrene av $\text{fib}(\text{fib}(\text{fib}(10)))$. $\text{fib}(\text{fib}(10))$ var oppgitt i oppgaven, og om du bruker den iterative løsningen på fibonacci og tar modulo 10^{10} for hvert tall du genererer, kan du få det til i et raskt språk. Svaret blir med andre ord 5977099945.

vinnere

- 1 Stian Eriksen-Deinoff
- 2 Vegard Edvardsen
- 3 Karl Johan Heimark

premier

Premiene blir sponset av Commitment

1. premie
Bollinger Special Cuvée

2. premie
1 kasse øl

3. premie
1 boks øl

Med døden til følge

«Dette blir kult!» utbryter Odd på vei opp til hytta. readme, både gamle og nye, har bestemt seg for å ha påskeferie sammen langt inne på fjellet. Anders, Annette, Christian, Christopher, Einar Johan, Hans Henrik, Jean, Johanne, Jørund, Marit, Mats, Mikal, Odd, Patrick, Siri, Tomas og Tuva var alle med på denne gigantiske turen. Påsken blir på en stor luksushytte som til og med har en gjestehytte, og nesten alle får sitt eget soverom i løpet av ferien. Gjestehytta er ca. 50 meter fra hovedhytta, og det er en gårds plass foran begge de to hyttene.

readme kommer opp sent, da det brygger opp til snøstorm på veien opp.

Da alle var endelig oppe begynte den for fullt. Snøstormen holdt på i hele tre dager, noe som gjorde det umulig å komme seg vekk fra hytta i den tidsperioden. I tillegg var det ingen dekning, så de var totalt isolert fra omverden. Så hva kan man egentlig gjøre da? Jo, readme gjør det readme er best til: Har readmetaco og fester ut til langt på natt. Men ingen skulle tro det som ventet dem dagen derpå ...

Mordene i spisesalen

Den første tragedien ble oppdaget kl 09.00 på morgenen etter festen. Jean, som hadde våknet opp for å gjøre ferdig frokosten, gikk for å se til de som hadde vært i spisesalen siden

førrige natt for å feste.

«Fortell om da du oppdaget forbrytelsen» – Jørund

«*Spisesalen var låst.* Selvfølgelig er det en lås på alle dørene inn til spisesalen, men de er som oftest ulåst. Jeg banket på, men det kom ikke noe svar.» – Jean
«*Det var da jeg ankom.* Jeg anbefalte at han skulle prøve å låse opp døren, sånn i tilfelle.» – Siri

«Et skremmende syn ventet innenfor, da jeg låste opp døren med en nøkkel.» – Jean

«*Mats, Einar Johan, Mikal, Johanne, Tuva og Tomas, totalt seks personer, lå på gulvet, tilgriset i blod ...*» – Siri

«Et stort oppstyr kom deretter. *Alle samlet seg i spisesalen.*» – Hans Henrik
«Jeg har ikke lyst til å tenke på det ...

“ Vile det å låse seg selv inn i et lukket rom gjøre noe annet enn å ønske et nytt mord velkommen?

Synet av alle de hysteriske personene og de blodige kroppene ...» – Christian
«Det var fremdeles mulig at noen av dem var i live ... Alle ristet dem desperat.» – Christopher

«Dette er slik en forferdelig måte å bli drept på ... Ingen vil feilaktig bekrefte et dødsfall.» – Patrick

«Herregud! Mikal og Tuva er døde!» – Jørund

«Huff ... Mats har dødd momentant ...» – Marit

«Dette er galskap! Både Einar Johan og Johanne er døde!» – Anders

«Patrick og jeg bekrefter at Tomas er død» – Odd

«Det ser ut som om alle ofrene døde momentant.» – Marit

«Etter å ha inspisert interiøret i spisesalen, fant vi ut at alle dører og vinduer hadde vært låst, noe som gjør dette til et lukket rom.» – Hans Henrik

«Og ingenting mistenkelig ble funnet inne i spisesalen.» – Jørund

«Det var heller ikke noen som gjemte seg i spisesalen.» – Anders

«Selvfølgelig, alle sammen er her nå. Det er klart at det er ingen som

gjemmer seg.» – Hans Henrik

«Men Hans Henrik, det gir ikke mening. Hvis det er sant, så har seks personer blitt drept, og spisesalen er et lukket rom! Hvordan kunne noen ha drept dem og rømt?!» – Christopher

«Jeg vil helst ikke tenke på det, men de som har nøkler er de mest mistenkelige.» – Christian

«Det er en logisk teori: De kan ha drept de seks, forlatt åstedet og låst døren med en av nøklene.» – Hans Henrik

«Hæ? Hva? Det er jo sinnsykt!» – Jean

Siden det ikke var noen sjanse for at morderen gjemte seg inne i spisesalen, ga det mening å anta at morderen hadde låst døren etter at vedkommende begikk mordene og forlot rommet. Det var bare naturlig at de med nøkler ville falle under mistanke. Dessverre hadde ingen av nøkkelbærerne alibi. Dog var det ikke bare de som manglet alibi – alle andre gjorde det også.

Dette var den første forbrytelsen. Åstedet var den låste og lukkede

spisesalen. Ingen av nøkkelbærerne hadde alibi, men det hadde heller ikke noen av de andre.

Mordene på soverommet

Gruppen gikk tilbake til stua for å diskutere hva som skulle bli gjort videre. Det gikk ikke an å kontakte politiet på grunn av den kraftige snøstormen som herjet. Var den mystiske morderen gjemt et eller annet sted, klar til å angripe sitt neste offer når som helst? Eller var morderen sammen med dem i stua og nøt frykten alle de andre hadde, mens han eller hun ventet på neste ledige mulighet til å drepe? Ingen hadde alibi, og det var fullt mulig for hvem som helst av dem å være morderen.

Dessverre varte ikke den ansente atmosfæren lenge. I løpet av ettermiddagen ble alle lei av å krangle og diskutere, og de bestemte seg for å ta en pause. Hans Henrik og Christian fortalte at de ville snakke under to par øyne, og gikk opp i andre etasje. Det løste opp ansentheten, og etter det

gikk hver og en av dem egne veier, enten for å gå på do, skaffe noe å spise, eller stirre på snøstormen som herjet ute.

Men uansett hvor lenge de ventet, kom ikke Hans Henrik og Christian tilbake fra andre etasje. Det ble ropt opp til dem nedenfra, men det kom ikke noe svar. I frykt for at noe hadde skjedd, gikk hele gruppen opp til Hans Henrik og Christians rom sammen, og i Christians rom fant de Hans Henrik og Christian liggende strakt ut på gulvet.

«Christians rom er låst! Dette er akkurat som i spisesalen!», utbrøt Jean.

«Etter å ha fått alles tillatelse, låste jeg opp døren» – Annette

«Hans Henrik og Christian lå strakt ut på gulvet inne i rommet.» – Odd

«Patrick sjekket kroppene deres nøye, og bekreftet etter det at begge to hadde dødd momentant.» – Jørund

«Korrekt. Jeg bekreftet begge dødsfallene. Det er ingen tvil om at de døde momentant.» – Patrick

«Jeg gikk over hele rommet for å se etter spor. Til slutt fant jeg ut at alle vinduene og dørene er låst, noe som gjør dette til et lukket rom.» – Christopher

«Enda et lukket rom? Selvfølgelig er det vi nøkkelbærere som vil bli mistenkt på grunn av nøklene vi har.» – Siri

«Heldigvis har vi allerede tenkt på det. Etter at Christian begynte å mistenke oss begynte vi å holde øye med hverandre.» – Jean

«Alle nøkkelholderne var sammen hele tiden.» – Annette

«Alle nøkkelholderne har et alibi for alle de andre nøkkelbærerne.» – Odd

Etter denne andre rekken med mord, bestemte gruppen seg for å bevare åstedet slik det var, slik at politiet forhåpentligvis kunne finne morderen eller morderne. «Vi plasserte gaffatape på utsiden av alle vinduene og dørene til rommet, slik at rommet ble forseglet.» – Marit

«Jeg er helt sikker på at morderen plasserte et eller annet spor i dette rommet. Vi er sikre på at ingen har muligheten til å komme seg inn eller ut

av rommet inntil politiet ankommer.» – Christopher

«Vi forseglet spisesalen på samme måte.» – Jørund

De kom til slutt fram til at hele hovedhuset selv burde lukkes av, slik at politiet får en lettere jobb. «Vi forseglet hele hytta, og alle tok tilflukt i gjestehuset.» – Patrick

Dette var den andre forbrytelsen. Åstedet var Hans Henrik og Christians låste og lukkede rom. Denne gangen hadde alle nøkkelbærere alibi. Hele gruppen, som forstod faren av å være inne i hytta, tok tilflukt i gjestehuset.

Mordet på gårdsplassen

Alle som tok tilflukt i gjestehuset bestemte seg for å bli der til snøstormen tok slutt. På den måten, hvis alle passet på alle, skulle man klare å unngå flere mord både fra innsiden og fra utsiden. De kunne dessverre ikke gjøre det uten noen pauser inntil stormen gikk over. Nok en gang tillot deres handlinger en tragedie.

«Annette og Odd, som gikk ut for å prøve å kontakte nabohytta, har fremdeles ikke kommet tilbake!» – Jørund

«Anders ble opprørt, så vi gikk alle ut for å se etter dem.» – Christopher

«Vi fant Annette liggende på gårdsplassen. Stakkars, stakkars Annette ...» – Siri

«Jeg hadde håpet at hun var i live. Dessverre ble jeg nødt til å bekrefte at hun var død.» – Anders

«Jeg undersøkte henne jeg også, og jeg bekreftet at hun var død.» – Patrick

«Mens Annette og Odd gikk ut etter hjelp, sjekket vi nøkkelbærere låsene rundt omkring i gjestehuset. Ingen av oss har alibi av den grunn.» – Jean

«Vi fant i ettertid ut at Anders hadde et alibi. Det var, med andre ord, umulig for Anders å drepe Annette.» – Christopher

«Det betyr at hvem som helst kunne drept henne, bortsett fra Anders.» – Jørund

Odd forsvant etter at han prøvde

å få tak i hjelp. Fra nå av regnes Odd som død, og Odds nøkkel behandles som om den er ødelagt.

Dette var den tredje forbrytelsen. Åstedet var gårdsplassen. Det er ingen låser eller dører: Det er ikke et lukket rom, og nøklene har ingenting å gjøre med dette. Etter dette skjedde mordene hyppigere og hyppigere

Mordene på nøkkelbærerne

Alle sammen tok ly i gjestehuset. De forseglet alle dører og vinduer, og låste seg selv inne. Dette til tross for at det hadde vært flere lukkede rommord som allerede hadde skjedd: Ville det å låse seg selv inn i et lukket rom gjøre noe annet enn å ønske et nytt mord velkommen?

Etter en heftig diskusjon i rommet til Jørund for å prøve å komme frem til hvem morderen var, bestemte de seg for å dobbeltsjekke Patrick, Siri og Jeans vitnesbyrd. Da fikk de vite at enda en tragedie hadde tatt plass.

«Etter å ha sett på disse sårene, må Jean og Siri dødd momentant. For en forferdelig måte å dø på ...» – Patrick

«Som om noen kunne overleve etter dette ... Jean og Siri er begge døde.» – Christopher

«Ingen av oss har et alibi, heller. Alle var så opptatt med å låse opp dørene og diskutere.» – Jørund

«Det er ikke helt sant. Se på måten de har blitt drept på – det er umulig for morderen å ikke få blod på seg selv» – Anders

«Men Patrick og alle de andre har ikke noe blod på seg.» – Marit

«Det betyr med andre ord at Jørund, Christopher, Anders, Marit og Patrick kunne umulig ha drept Jean og Siri.» – Christopher

«I det tilfellet er det klart at morderen er noen andre enn oss.» – Jørund

«Det var det jeg trodde, så jeg gikk rundt og sjekket hele gjestehuset. Alt er fremdeles helt låst.» – Anders

«Kanskje morderen faktisk har en nøkkel likevel?» – Patrick

«Tull og virrvarr! Ingen andre nøkler

eksisterer lengre, bortsett fra de to nøklene som ligger på disse to likene.» – Jørund

«Siden de to nøklene er inne i gjestehuset betyr det at gjestehuset er et perfekt lukket rom!» – Christopher

Dette var den fjerde og femte forbrytelsen. Åstedet er gjestehuset, et lukket og låst hus. Jean og Siris nøkler hadde også blitt ødelagt, noe som betyr at det ikke eksisterer noen nøkler som kan låse opp noen av dørene i det hele tatt.

Nå skal det være umulig å komme seg inn i gjestehuset. Det skulle i alle fall vært sant ...

Mordet i gjestehuset

Denne gangen var det Patrick som ble drept. Han ble funnet i inngangshallen til gjestehuset. Det var dumt av han å undersøke om alt var låst på egenhånd.

«H ..., han er død ... Han har blitt drept!» – Christopher

«*Dette var en momentan død*, til og med jeg kan se det.» – Anders

«*Alt er låst og det er ikke mulig å*

komme seg hverken inn eller ut. Hvordan skjedde dette, om dette var et lukket og låst rom?» – Marit

«Da må det bety at en av oss er morderen!» – Jørund

«Umulig! *Ut fra omstendighetene kan ikke Marit, Jørund, Anders eller jeg ha drept Patrick!*» – Christopher

«*Ingen kunne drept Patrick inne i gjestehuset i første omgang*» – Anders

«Og se på dette: *Dette er rett og slett et bevis på at Patrick ikke forlot gjestehuset ...*» – Jørund

«Men hvis det er sant, så kunne vel ingen drept Patrick? I så tilfelle, hvordan ble han drept?» – Marit

Ingen kunne svare på det spørsmålet.

Dette var den sjette forbrytelsen. Igjen var åstedet gjestehuset, og det var fremdeles låst. Diverse små fakta gjorde at dette drapet virket enda mer umulig. Til slutt endte vi opp med den siste tragedien.

Det siste mordet

Det var nå klart at det å være inne i gjestehuset ikke var trygt i det hele tatt. Christopher valgte å vise raseri for å skjule frykten han hadde, og løp ut av

gjestehuset for å finne morderen som han var sikker på at gjemte seg ute et eller annet sted. Anders, Jørund og Marit skyndte seg etter han. På gårdsplassen fant de Christopher liggende død på bakken. Det var, som hvem som helst kunne se, et forferdelig lik.

«Stakkars Christopher ... *Han døde nok momentant.*» – Anders

«*Det er ingen mulighet for at han kunne ha overlevd dette.*» – Marit

«Men alle vi tre var jo sammen hele tiden! *Anders, Marit og jeg kunne ikke ha drept Christopher!*» – Jørund

«Sant nok, *ingen av oss tre kunne drept Christopher.*» – Marit

«Som om Marit kunne drept noen som helst. *Marit kunne ikke drept noen i det hele tatt.*» – Anders.

«Selvfølgelig ikke. *Og Anders kunne ikke drept en mann, men han kunne ha klart å drepe en kvinne.*» – Marit

«Jeg skjønner ingen ting, hva i alle dager er det som skjer her?» – Jørund

Dette var den syvende forbrytelsen. Åstedet var gårdsplassen. Alle som løp etter Christopher har dog alibi – Anders, Jørund og Marit kunne ikke ha drept Christopher. Er det virkelig noen som gjemmer seg på området?

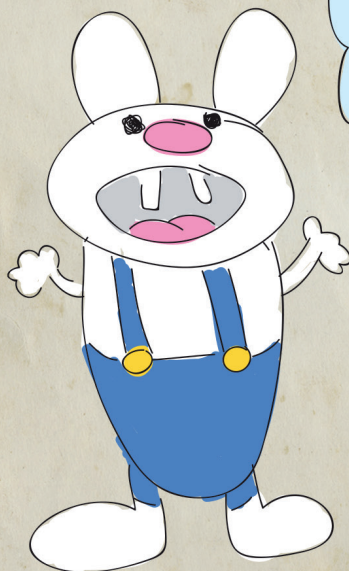
readme-

TEGNESERIE

påske-

Alle kyllingene
prøvde å
synge seg
til finalen

helt
til
påskeharen
dukket
opp!

Alle var
mektig imponert
over haren, og
bestemte at
han kom til å
vinne uansett.
Så da vant
haren!

God

Påske

Marit Rudlaug

Gode relasjoner

Forholdet mellom Abakus og vår kjære HSP, Bekk, kan ikke ha blitt annet enn betydelig forbedret av at Bekk Jr og PR-Maja låste seg inne med all spriten til Aleks på Fagkom sitt rom under helgesamlingen.

Alle felles til slutt

Da noen påpekte overfor Redaktøren at det var en skrivefeil i forrige leder skal han ha utbrutt «jeg lover det har aldri skjedd før!» og løpt av gårde. Han ble senere funnet sammen med sin mor, fortsatt gråtende.

Klokken 18.40

«Kom, så skal jeg vise deg noe.» hvisket Martin til Andy før de forsvant inn på Martins soverom. Kjæresten til Martin ble sittende igjen i stuen med et noe forskrekket uttrykk.

«Åja, så lavt ja.»

Under en how low can you go-konkurranse på klubben fant Tuva ut akkurat hvor lavt de røde skinnbuksene hennes tillot henne å gå.

«Jeg sa tidlig!»

Tidligere redaktør mener han ikke brøt løftet sitt om å være hjemme fra taco «tidlig», da han snublet inn døren rundt klokken seks om morgenen.

Minneproblemer

Patrick innrømmer at han «må ta bilder, fordi ellers husker jeg ikke hvor jeg har vært.» Ellers er livet hans forholdsvis uproblematisk.

Tvilsom prioritering

«Jeg synes at Gurutjenesten er mer viktig enn Abakus.» - Dag Arne F., IDI.
Det var jo leit.

Ja, vil du Petter?

For å trøste stakkars Northug Jr. etter en sjetteplass på femmila, lastet Arrkom-Marie likegodt opp et brystfagert bilde på Instagram med kommentaren «#northugjr vil du ta på dæm?». Det er sannelig godt noen tar vare på idrettsutøverne våre.

Våte drømmer?

Dette kan ha vært noe av grunnen til at samme S&N-kjendis tilbrakte den påfølgende natten i dusjen.

Ellers...

Einar Johan har fått seg dame. Det er ikke avgjort om hun skal ta navnet «Johan» når de gifter seg.

